

Rẽ trái hay rẽ phải?

Trong đêm tân hôn, chú rể nằm mơ thấy một vị thần hiện ra và bảo: “Ta sẽ cho con một điều ước mà con mong muốn nhất”. Vì chàng trai rất yêu vợ nên chàng đáp ngay không hề lưỡng lự: “Con chỉ có một mong muốn. Đó là chúng con được sống tới bạc đầu râu tóc mà vẫn yêu nhau”.

Vị thần khoan thai nói: “Con sẽ được như ý. Nhưng trước khi điều ước của con trở thành hiện thực, con và vợ con phải trải qua một thử thách nhỏ. Ta báo trước cho con biết rằng nếu con không qua cuộc thử thách này thì con sẽ phải sống đơn độc suốt đời. Con có chịu không?”

“Chúng con sẽ vượt qua tất cả những gì ngài đưa ra” Người chồng hăm hở.

Vị thần gật đầu và làm phép đưa cả hai vợ chồng tới một hòn đảo hoang vắng giữa biển cả mênh mông. Trên đảo, cây cối mọc cao lớn, rậm rạp. Dưới tầng cây là những lối mòn đan chéo chằng chịt giữa những gốc cây, bụi cỏ làm thành một mê cung.

“Các con phải chung sức tìm đường sang tới bờ bên kia của hòn đảo. Đường đi không khó như các con tưởng. Tuy nhiên các con phải biết cách. Đó là một bí mật”. Vị thần nói xong và biến mất.

Vợ chồng nhà nọ cùng bước vào khu rừng. Tới ngã ba đầu tiên họ đứng lại phân vân. Người chồng quả quyết phải rẽ trái, người vợ cho rằng phải quẹo tay phải mới đúng hướng. Rốt cục anh chồng chiều theo ý vợ.

Nhưng rồi một ngã ba nữa xuất hiện và cảnh tượng cũ được lặp lại. Lần này người chồng đòi đi bên phải còn người vợ nằng nặc đòi rẽ trái. Lần này cô vợ đành chiều chồng. Nhưng tới ngã ba sau thì chẳng ai chịu nhường ai. Người nào cũng cho ý kiến của mình là đúng chẳng ai chịu nghe ai, thế là vợ đi đường vợ, chồng đi đường chồng. Tuy vậy, họ vẫn giao ước sẽ hú lên để tìm nhau.

Đi được một chốc, tiếng hú của người vợ xa dần, người chồng lo sợ vội quay trở lại tìm vợ. Thế nhưng, đi tới đâu cũng chỉ gặp toàn ngã ba, biết rẽ trái hay rẽ phải đây? Rồi tình rồi mù, anh chàng đành đi bừa. Anh cứ đi, đi mãi cây

càng rậm rạp âm u. Kiệt sức, tuyệt vọng, người chồng quỳ xuống cầu cứu.

Vị thần hiện lên và bảo: “Vậy là người đã không qua được thử thách nhỏ đầu tiên. Những con đường này không có gì là bí mật cả. Tất cả đều dẫn tới mé bên kia của đảo. Giá như vợ chồng người lúc nào cũng bên nhau, trong mọi sóng gió hiểm nguy, thẳng đường mà tiến đừng có nghĩ tới ngã ba ngã tư thì chắc chắn cả hai đã vượt qua khu rừng này từ lâu. Nhưng giờ thì các người sẽ không bao giờ gặp lại nhau được nữa”.

Người chồng bừng tỉnh, người ướm đầm mồ hôi. Cô vợ thức giấc theo vội hỏi: “Chuyện gì vậy anh?”, “Không có gì hết, chúng ta sẽ mãi bên nhau, trong mọi sóng gió hiểm nguy, thẳng đường mà tiến”, người chồng khẽ đáp và cúi xuống hôn má vợ”.